

نویسنده: اویس احمد
دانشجوی پیش‌دکتری، مرکز مطالعات فارسی
و آسایی مرکزی دانشگاه جواهرالال نہرو- دلی نو

دیدگاه‌های شاعران فارسی پیرامون باغهای کشمیر

کشمیر بعنوان سیمین زیبایی در ادبیات فارسی شیرت بسزابد است آورده است. زیبایی طبیعی نظاره‌های کیف آور، آب و هوای مرطوب، کوههای بلند و مناظر دل‌کش کشمیر توجه بسیاری از جهان گردان را بسوی خود کشانیده است و آثار الهام‌بخشیده است تا در توصیف این سرزمین شعر برایند.

این خط در میان کوههای بلند همای در شمال هند قرار دارد و شامل استان‌های هند است. چون این خط ارض در میان کوههای مرتفع قرار گرفته است لذا آب و هوای آن معتدل است. زیبایی و دلکشی آن خط عاشقان طبیعت و دوست داران مناظر فطری را نچنان تخت تاثیر خود قرار داده است که شاعران در طول قرن‌های متعددی شعرهای بسیار نغزد توصیف آن سرده است و آنرا بعنوان ابرالمیثمه، بهشت برین و مینونظیر معرفی نموده اند.

کشمیر یک باغ بزرگ است شامل باغهای متعدد و صرباش ویژگی خاصی دارد. ابو طالب کلیم شاعر معروف چندین سالهای زندگی خود را در همین سرزمین بسر برده

است و حتی همانچار حلت نمود و مدفن است. او درباره‌ی باغهای کشمیر اشعار زیبارو
وابیات زیراً است:-

چرا آشفته‌ای ای چرخ دلگیر تماشا کن که کشمیر است و کشمیر
پُر از گل دشت و کوه و راغ بینی هزاران باغ را یک باغ بینی
دروصف اکثر باغات کشمیر و بساتین دلش فارسی سرایان مثنویها، قصاید و
غزلیات طولانی سروده‌اند و این باغات را شعر و ادب فارسی زندگانی‌داشتند. در میان
باغات کشمیر، باغ شالمار، باغ نشاط، باغ نیسم، باغ شاه آباد، باغ ظفرخان، نور باغ و
غیره آن معروف می‌باشند. مادر اینجا بذکر بعضی از باغات کشمیر که درباره آنها شاعران
شعر بربان فارسی سروده‌اند می‌پردازم:-

باغ فرج بخش (یعنی باغ شالمار):-

یکی از باغهای معروف است که در زمان‌های بسیار قدیم احداث شده است. نور الدین محمد جهانگیر با شاه هند در سال ۱۰۲۹ هـ آنرا بطرح نوبنام باغ فرج
بخش تعمیر نمود. درباره‌ی این باغ میرزا محمد طاهرخان آشنا در ملخص شاهجهان نامه‌ی
نویسد:-

بهترین همه باغ فرج بخش است. گان اشرف در عهد جنت مکانی با
فرموده‌اند. این باغ نهری دارد کوثر تمثال به عرض ده گز که در خیابان وسط آن سی گز عرض
دارد، جریان نموده، از میان عمارت و سط باغ می‌گزرد و از حین حوض و آبشار گذشته و
عریض تر شده، از میان خیابان رو به روی باغ که یک هزار گز طول دارد. بهردو طرف
آن چنار و سفید اربه قطار نشانیده آید. سلیم تهرانی شاعر معاصر جهانگیر در یکی از قصاید

خود این باغ را بسیار ستوده است - او در باره شالمار (باغ فرج بخش) میگوید: -

شنیدم شاه روشن دل جهانگیر ز عشرت شد چو رونق بخش کشمیر
چوشد دامان دریا جلو گا هش بسوی شالمار افتاد را هش
فضای دید چو روئے عروسان سزاوار عمارت و گلستان
بطبعش روح روح افزایش کرد گران خوابی دماغش را خبر کرد
گف این دشت رنگین روی حور است زمانسر منزلی اینجا ضرور است
دران ایام شاه هفت اقلیم که بر سر دارد از خورشید دستیم
سرد سرگردۀ شاهزادگان بود در آن شاهزادگی شاه جهان بود
پی اتمام این منزل قد افراخت برای خویش کاری پیش انداخت
ازین چندین صفا در کار او شد که شاه این چنین معمار او شد
ز نهر و آبشار و حوض و فوار چنین باغی ملک هرگز ندیده
بهشتی در جهان شد آفریده کنون آمد زفیض خاک آبش فرح بخش از شه عالم خطابش

جو یا کشمیری در تعریف شالمار میگوید: -

بیا ساقی که فصل لاله زار است هوای سیر باغ شاله ما راست
تعالی اللہ زهی فردوس هر شاخش دلی چون پر در بند
درو عالی بنا قصریست پر نور که بادا از نقابش چشم بد دور
برفعت آسمان آسمان است خم طاش برگ کهکشان است
کنند چون صح طاش را نظاره گریبان میکند از رشک پاره

قدی در تعریف باغ فرج بخش می سراید: -

ندارم آرزوی روپنه حور
 مرا باغ فرح بخش است منظور
 رساینده، سرفرازی را، بمراج
 گرقه سروش از، آزادگان باج
 چواز آینه عکس روی جانان
 زهربرگش، گلستان نمایان
 رطوبت را، هواپیش زنده دارد
 زمینش، سبزه را پائیده دارد
 ببابل، شاه نهر از آب کوثر
 خیابانش، بود فردوس اکبر
 خیابانی ز آب زندگانی
 که دیده، جز درین فردوس ثانی
 فرح بخش و فرحنک و فرج زای
 ندیده در جهان کس این چنین جای
 میراھی همدانی در توصیف باغ فرح بخش گفته است:-
 ل

فرح بخش است آن معموره نور
 کزو پیدا است شان بیت معمور
 ازو آب فرح در جنت العدن
 پدر فردوس و مادر جنت العدن
 چو گردد از غبارش مهر در چشم
 طفیلی می نشیند سرمه در چشم
 ز نرگس در تحریر مانده ادرار
 که نابینا چگونه رست ازین خاک
 ہوس واله شده در حسن گزار
 گلستان زادگان در عشق هم یار
 طفر خان احسن که شاعر معروف بوده است و در زمان شاه عباس پادشاه استاندار کشمیر بود،
 نیز در توصیف کشمیر شعر سروده است او در باره باغ شاه کشید:-

بر آورده پر از شوق نگارش
 که تا بوسد کنار شا لمارش

در زمان پادشاه شاه جهان یک باغ دیگر متصل باغ فرح بخش (شاملار) در
 سال ۱۶۰۴ هـ بنام باغ فیض بخش تاسیس شد و این باغ بعنوان طبقه بالا به باغ

شالمار مسلک گردانیدند. در توصیف این باغ شاعر معروف بنام خصائی ابیات زیر گفته است:-۸

چو باغ فیض بخش از حکم شاهی ابر باغ ارم گشته مباری
فرح بخش از کمال افتخارش چو گل بر فرق خود داده قرارش
ازین رو کاشر فخر جهانست که در وی گلش شاه جهانست
پی تاریخ سالش صبح گاهی خرد لغفنا: "سرت گاه شاهی"
در باره باغ بخش مؤرخ معاصر محمد طاہر خان آشنادر ملک شخص شاهجهان نامه مینویسد:-
"(با غ) فیض بخش موسم گردانیدند و مقرر نمودند که خیابان به بهمان عرض که شاه نهر به
عرض از میان آن نیز جریان می نموده باشد، ترتیب دهند" ۹

با غ نشاط:- این باغ را آصف خان بیین الدوله در زمان جهانگیر پادشاه در دامن کوه
بر لب تال دل احداث نمود. این باغ مشتمل بر شرط طبقه بوده است و بخش آخر این باغ
محصول برای زنان بوده است. در این باغ قصری زیبادرو سلط آن تاسیس شده بود،
ونهری پرآب در میان باغ گزرا نیده، آبشار و ... در آن اضافه نموده
بودند. هر بخش باغ بنهایی باغ کاملی است. در سلطانیه باغی ساخته شد و تمام
بنشهاي با غ را میتوان از آن کلاه فرنگی دید. در زمان شاهجهان در این باغ تجدید
عمارات کردند. در باره بی تاریخ تکمیل این باغ شاعری شعرهای زیر سروده است:-

چون باغ نشاط شد شکفتة از یامن و طیان و گل بها
خورشید جهان آصف دهر گسترد بساط و خورد ملها

در گوش نیم گفت سالش
جو یا کشمیری در تعریف باغ نشاط میگوید:-
می عشت بدہ باغ نشاط است
پیاساتی که فصل انبساط است
که دلکش همچو عمر جاودان است
درین عالی بنا آب روان است
برسرو بوستان بمصرع رسانی
کند فواره اش از تر زبانی
چو در خط گونه گلرنگ خوبان
درختانش همه معشوق و سرکش
همه پیائنه لاله برسکش
پو این گلزار باغ پادشاهست ॥

باید متذکر شویم که نیا گان علامه اقبال از کشمیر بودند. او برای اینکه تعلق بکشمیر داشته
است، افتخار داشت چنانکه می گوید:

تم گلی ز خیابان بخت کشمیر دل از حریم حجاز و نواز شیراز است
علامه اقبال "ساقی نامه" خود را در باغ نشاط در کشمیر نوشت. در همین باغ تحریک یافت
تادفان از مردم مظلوم کند. در باره باغ نشاط می گوید:-

نحوم پرن رُست از مرغزاری خوشا روزگاری خوشا نوبهاری
ز فواره الماء بار آبشاری زمین از بهاران چوبال تذری
نه غلطید هوا جز که بر سبزه زاری نه پچد گله جز که در لاله و گل
چه زیبا نگاری چه آینه داری لب جو خود آرایی غنچه دیدی؟
که می آید از خلوت شاخاری چه شیرین نوایی چه دلکش صدایی
ز آوازی ساری، زبانگ هزاری به تن جان به جان آرزوزنده گردد
در آمیخت با نغمه جویباری نواهای مرغ بلند آشیانی

تو گویی که بیزدان بهشت برین را نهاد است در دامن کوهساری ۱۳۲
باغ نشیم:- این باغ بر لب تالِ دل بجانب غرب در شهر سریناگر واقع است. این باغ
را شاه جهان پادشاه گورکانی احداث کرده بود. میگویند که پادشاه در این باغ یک هزار و
دویست بوته چنار نصب کرده بود و در میان این باغ یک نهری جاری نموده بود و آبشار و
فوارة ترکیب نموده.

باغ مزبور امروز جزوی از دانشگاه کشمیر است و اکثر درختهای چنار هنوز در آنجا باقی مانده
است، بعضی دپارتمان دانشگاه مانند جغرافیه، مرکز اسلامیات، سیاست، جامعه‌شناسی،
مرکز مطالعات آسیای مرکزی، رشته حقوق وغیره آن در همین باغ در میان چنارهای بلند
وسایه دار قرار گیرند. در تعریف این باغ جویا کشمیری شعری شامل ده بیت دارد. مطلع
آن بدینقرار است:-

بیا ساقی خدای ما کریم است می آزرا ده که در باغ نشیم است ۱۳۳
کلیم کاشانی در توصیف وتاریخ احداث این باغ ابیات زیر بوده است:-

در جهان چون به حکم شاه جهان دوچه تازه از نشیم آمد
کرد گل گشت آن چو شاھجهان گل کلیم آمد
گفت تاریخ دوچه شاهی "از باغ نشیم آمد" ۱۳۴

باغ عیش آباد:- این باغ امروز بنام عشایی باغ معروف است. باغ مزبور در کنار
تال دل بسمت غرب در خیابانی که به حضرت بل میرود، واقع است. این باغ را جها
نگیر پادشاه گورکانی آباد کرده بود و در میان این باغ یک جوی آب روان کرده و فواره و
آبشار در آن نصب کرده بود. تاریخ احداث این باغ از ابیات زیر بدست می‌آید.

عیش آباد روضه شاهی از جهانگیر شه چویافت نظام
بهر تاریخ آن سروش بگفت عیش آباد گشن آرام ۱۵
این باغ یکی از باغهای زیبای کشمیر بشماری رودودولت کشمیر این باغ را سرنوتجدید نموده
باگل و بوته آراسته است.

باغ بحر آرا:- این باغ در کنار تال دل بطرف غرب بمقابل باغ عیش آباد نزدیک
باغبان پوره بحکم نور جهان بیگم همسر جهانگیر پادشاه تاسیس شده بود. برای این باغ یکی
از باغات بسیار زیبا بوده است و اما امروز یک باغ کوچکی در آنجا وجود دارد. از تاریخ
میخای قدیم معلوم میشود که جهانگیر پادشاه با همسرش در قایق نشسته به سیر و تماشای باغ
الهی میرفتد. بر فراز تپه‌ای که نزدیک آن واقع است یک پیلاق ساخته بودند که آزارا
بحر آرا میگفتند و از آنجا تماشای تال دل می‌کردند. می‌گویند که این عمارت هفت طبقه
داشت اما این عمارت امروز معدوم شده است. شاعری درباره تاریخ تاسیس بحر آرا

ایيات زیر گفته است:-

چون به کشمیر باغ بحر آرا گلشنی تاز گشت شهر آرا
هفت منزل نشین شاهی برجینیش شد است ده آرا
بهر تاریخ این نشین خاص ہاتھی گفت کاخ بحر آرا ۲۶
باغ ظفر آباد:- درباره این باغ میرزا محمد طاہر خان آشنا مصنف مخصوص شاھجهان نامه‌ی
نویسید:

باغ ظفر آباد که والد این راقم بر کنار تالاب جدیبل (جدی بل) مشرف بر
جلگاه عیدگاه به صرف سه لک روپیه در عرض دوازده سال صوبه داری دوبار کشمیر ساخته.

باغ حسن آباد که آن نیز محدثات والدر اقام است“ - ۲۱

این باغ نزد یک جدیبل برلب تال آنچه احداث شده بود، ظفرخان احسن شاعر معروف عهد شاھجهان که به سمت استانداری گماشته شده بود در جریان استانداری دوازده ساله خود احداث نمود. میراکبی محمدانی در توصیف این باغ بیت زیرنویس است:-

ظفرخان کرد از طبع ملون بعرض چارده مه چارگلشن ۲۱
این ظفرخان احسن در کشمیر چهار باغ دیگر نیز بنادر که بنام باغ گلشن، باغ احسن،
باغ عنایت، باغ حیدرآبادی باشد.

باغ شاه آباد:- نزد یک باغ جهان آرا یک باغ دیگری که وسیع و عریض بوده است بدست شاهزاده داراشکوه تاسیس شد. این باغ نیز مثل باغهای دیگر کشمیر پر گل و بوته بوده است. شاعر معروف سلیمان تبرانی در توصیف باغ جهان آرا او شاه آبادی گوید:-

عروض گل چو از داماگوید جهان آرا و شاه آباد گوید
فتاده این دو گلشن مست و شاداب یکی در آب دیگر برلب آب ۲۹

باغ شاه آباد:- در جنوب کشمیر دهکده ایست محروم فیض شاه آباد. این دهکده بجگم جهانگیر پادشاه آباد شد. در کنار این دهکده باغی بزرگ داشت که آب از آب شش بسیار گوارا و مصفا. این چشمه منع رودخانه بزرگ کشمیر بنام فیض شاه آباد نام داشت و پهنه سانکیرت و قتنا است. جهانگیر این چشمه و دهکده را بسیار پسندید و در منع آن عمارات و کاخها با حکم شاهی ترتیب داد. تاریخ تعمیر آن بدینقرار است:-

”پادشاه هفت کشور، عدالت گستر ابوالمظفر نور الدین جهانگیر این اکبر پادشاه غازی تاریخ ۱۵۱ سنہ جلوس در این چشمه فیض آین نزول اجلال فرمودند“ - تاریخ

از جهانگیر شاه اکبر شاه این بنا سرخشیده بر افواه
بانی عقل یافت هرگزش "قصرا باد و پشمہ و رنگ" در
در سال ۱۰۳۲ هجری حیدر ملک چادر و را حکم داد تا بیرون چشم مدد بور، با غل و نیزه
زیبای جوی آب و آبشار ترتیب بدند - چنانچه حیدر ملک بر طبق فرمان شاهی در اینجا از
بسیار دلکش با فواره و آبشار احداث نمود - حیدر ملک آب جوی در میان این باغ طوری
جاری کرد که باغ در چهار قسم تقسیم شد - باین مناسبت این باغ چهار طبقه دارد - در مر
باغ انواع و اقسام گل کاشته شد - این باغ در روزگار مانیز شهرت دارد و بسیاری از
جهان گردان برای دیدن این باغ می‌روند - کلیم کاشانی در تاریخ این باغ گزین

است:-

حیدر بگم شاه جهان پادشاه دصر شکر خدا که ساخت چنین آبشار و جوی
این جوی داده است به جوی بخشش یاد زین آبشار یافته کشمیر آبروی
تاریخ جوی آب بگشنا سر دش غیب "از چشم بخشش بروان آمد" است بول لال
باغ الی: این باغ را شاعر معروف ایرانی میر البی که در زمان شاه جهان پادشاه
همراه با ظفر خان احسن استاندار بکشمیر آمده بود، احداث کرد
این باغ در زمان شاه جهان شهرتی بسیار داشت آورده بود - شاه جهان پادشاه
در هنگام سیاحت کشمیر این باغ را دیدن نمی‌کرد - این باغ چهار بخش داشته است اعنی
چهار طبقه ای که آنرا چهار باغ می‌گویند - در وسط باغ کلاه فرنگی تغیر شده بود - یک چهل
آب از باغ الی تا تالی دل جاری بود - اما متأسفانه این باغ بطور کلی معدوم شده
است - تنها آمش معلوم و جسمش معدوم - در باره سال احداث این باغ بیت زیر دارد

تاریخ حسن درج است:-

فلک آشفته بود از بہر سالش ملک گفتا گو "باغ الٰی" ۲۲
درباره باغ الٰی آشنا مینویسد:-

"باغ الٰی که نهر لچمه گول که در میان معحوره کشمیر جاری است از میان می گزرد و در
وسطش بر کنار حوض چنار ساخورده عظیمی واقع است - که تنها آن در آغوش هشت جوان
قوی هیکل درمی آید و دور تنه اش چهارده گز است - ۲۳

نور باغ:- نور باغ رامیر زا محمد طاهر آشنا مصنف شخص شاھجهان نامه باغ نور افغانستان نیز
نامیده است - این باغ در حوالی عیدگاه در شهر سریناگر پایتخت کشمیر واقع بوده است -
باغ مذبور را نور جهان بیکم ھمسر جهانگیر پادشاه بنا کرده بود - لا بلای ای باغ جویی پر
آب روان بود - اما در روزگار ما این باغ معدوم شده است - شهرستانی که آنجا آباد
است با اسم نور باغ معروف است - جوایی کشمیری در توصیف این باغ شش بیت در
کلیات خود دارد - مطلع آن بدینقرار

خوشاشری که با غش نور باغ است زرشک لاله اش فردوس داغست ۲۴
باغهای دیگر نیز در کشمیر وجود دارد که شهرت بسیار دارند - اما بعلت طوالت کلام از تفصیل
آن صرف نظر میشود -

پاورقیها:-

- ۱- پیرغلام حسن کھویہ‌hami - تاریخ حسن جلد اول ص ۶۲
- ۲- آشنا میرزا محمد طاهر خان - ملخص شاھجہان نامہ ص ۱۸۸ انتشارات مرکز تحقیقات فارسی رایزنی فرنگی - دھلی نو
- ۳- پیرغلام حسن کھویہ‌hami - تاریخ حسن جلد اول ص ۲۸ سازمان تحقیق و اشاعت کشمیر سریناگر -
- ۴- جویا کشمیری - دیوان جویا نسخہ خطی برگ ۲۲۸ کتابخانہ خدا بخش پتناءستان بھار
- ۵- میرا لھنی حمدانی - مشنوی در تعریف کشمیر نسخہ خطی شماره ۵۲۰ برگ اول، سازمان تحقیق و اشاعت جامو و کشمیر سریناگر -
- ۶- مشنوی در تعریف کشمیر نسخہ خطی شماره ۲۲۰ برگ اول (قدی مشهدی) سازمان تحقیق و اشاعت سریناگر -
- ۷- پیرغلام حسن کھویہ‌hami - تاریخ حسن جلد اول شماره حاشیہ ۹۲۲ ص ۲۸۸
- ۸- ایضاً
- ۹- محمد طاهر خان آشنا - ملخص شاھجہان نامہ - ۱۸۷۷ - مرکز تحقیقات فارسی رایزنی فرنگی سفارت جمہوری اسلامی ایران دھلی نو -
- ۱۰- پیرغلام حسن کھویہ‌hami - تاریخ حسن - جلد اول ص ۲۹۳ -
- ۱۱- جویا کشمیری - کلیات جویا - برگ ۳۳۸ ب -
- ۱۲- اقبال لاہوری - پیام مشرق ص ۸۵ - کتب خانہ نذریہ - دھلی
- ۱۳- جویا کشمیری - کلیات جویا - نسخہ خطی برگ ۸۲
- ۱۴- پیرغلام حسن کھویہ‌hami - تاریخ حسن جلد اول - ص ۲۹۲ - تاریخ احداث باغ براست با سال ۱۰۲۷ھ (۱۶۳۵ میلادی)

- ۱۵- پیر غلام حسن کھویہ حامی - تاریخ حسن - تاریخ احداث با غیر برابر است با ۱۰۲۳ھ ۱۶۲۲م
- ۱۶- ایضاً ص ۲۸۹ - کاخ بحر آرا برابر است با ۱۰۳۳ھ ۱۶۳۳م
- ۱۷- میرزا محمد طاهر خان آشنا - ملخص شاھجهان نامہ - ص ۱۸۹
- ۱۸- پیر غلام حسن کھویہ حامی ص ۲۹۹
- ۱۹- ایضاً ص ۲۹۷
- ۲۰- ایضاً ص ۱۲۱ اقصر آباد و چشمہ درنگ برابر است با ۱۰۲۸ھ قمری
- ۲۱- ایضاً ص ۲۹۱
- ۲۲- ایضاً ص ۲۹۰
- ۲۳- آشنا میرزا محمد طاهر - ملخص ... ص ۱۸۸ - ۱۸۹
- ۲۴- جویای کشمیری - کلیات جویا نسخہ برگ ۳۲۷ نسخہ خطی کتابخانہ خدا بخش پتنا -